

ಪ್ರತಿ ದಿನ ಮುಂಚಾನೆ ಬದು ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಟು ಬಿಡುವಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಣ, ಬೆಳಗಿನ ಆ ಹೊತ್ತು ಧಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ ಬಿಂಬಿತಿತ್ತು. ಅಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಿಂಬಿಸ್ತು ಬೆಳಕೂ ಮೂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳಗಿನ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿದು, ಏರಡು ಮೂರು ಗಂಟೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೂರವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಂಟ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಹೊಟೆ ಭಾರವಾದ ಮೇಲೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಂಬಿನಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ನಡೆಸುವುದು ಕರಿಂಬಿತ್ತು. ಹಾಗೆಂದೆ, ಒಂದಿಷ್ಟ ಹಣ್ಣ ಹಂಪಲು ಯಾರಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸಿಕ್ಕರೆ, ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಡೀ ದಿನ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿದ ಮೇಲೆ, ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಹಸಿವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ತಂಗಬೆಕೋ ಅಲ್ಲಿ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಂದು ಮೊದಲ ಡಾಬಾದಲ್ಲಿ ಉಂಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಉರಿನಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದರೂ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಕರೆದರೆ, ಏರಡನೆ ಭಾರಿ ಉಂಟ ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧರಿತುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಯುವಕರ ಜೀಂಟಿಕ್ಕಿಂತ್ತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿ ಹಣ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪರಿಣಿದ ಹಾದಿ ದೀರ್ಘವಿತ್ತು. ಹಾಗೆಂದೇ ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಉಂಟ ಹಾಕಿದರೆ, ನಾವ್ಯಾ ಮಾಡಲು ಆಹಾನಿಸಿದರೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸೈಕಲ್ನಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಫಲಕವನ್ನು ಓದಿದ ಬಹಳ ಜನ, ಅವರ ಯಾತ್ರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸಣ್ಣ ಸಹಾಯವಿರಲಿ ಎಂದು ಉಂಟ ತಿಂಡಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಯಾತ್ರೆಯ ವಿವರ ತುಳಿದ ಮೇಲೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಡಾಬಾವಾಲಗಳು ಅವರ ತಿಂದು ಉಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಬಿಲಾಸ್ಪುರದಲ್ಲಿ ಆ ಸಿನಮಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸೌತ್ತಳ್ಯಾದೂಡನೆ ಗುದ್ದಾದುತ್ತ ಕಳೆದ್ದರು. ದಿನೇಶನ ಮುಂಗ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಗಡಿಯಾರದಿಂದ ಸಮಯ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಇಡುವ ಅಲಾರಾನ ಬೆಪ್ಪು ಬೆಪ್ಪು ಕರೆಗೆ ಮೂರವರೂ ಪಿಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಸಿನಮಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ದಿನೇಶ್ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಭಾವೇಶನನ್ನು, ಪುರುಷೋತ್ತಮನನ್ನು ವಿಬ್ಬಿಸಿ 'ಸಮಯವಾಯಿತು ನಡೆಯಿರ' ಎಂದ. ಅವರಿಗೆ 'ಕಾಗ್ಫೇ ಮಲಗಿದೆವಲ್ಲ, ಇಷ್ಟು ಬೇಗೆ ಬೆಳಗು ಅಯಿತೆ' ಅನಿಸತ್ತು. ಒಮ್ಮಾತ್ ಪ್ರವಾಸದ ಆಯಾಸ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿದೆ ಅಂದಕೊಂಡು, ಇಬ್ಬರೂ ಅರ್ಥ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೇಗೆ ಬೇಗೆ ತಯಾರಾಗಿ ಬೇದಿಗೆ ಇಡಿದು. ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿದರು. ಅದರೆ ಪ್ರತಿ ಮುಂಚಾನೆ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯುತ್ತಾ ಹೊರಟಿತೆ, ಭಾವೇಶ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಕ್ಕಿಗೆ ಸ್ವರ

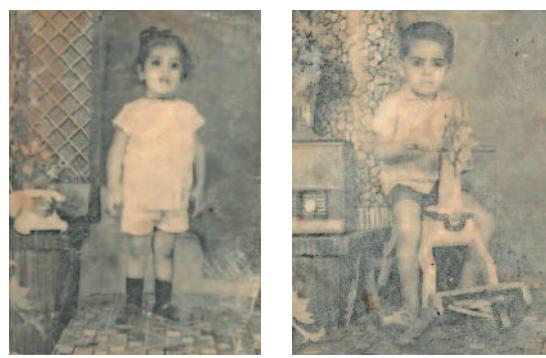
ಕೆಳ್ಳಿತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಕಲರವದಿಂದಲೇ ಹೊತ್ತು ಎಷ್ಟಾಯಿತೆಂದು ಅಂದಾಜಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದಿನ ಎಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೌನ. ಜೊತೆಯ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಬೆಳಕೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆರೆ ಇದೇನಾಯಿತು ಇವತ್ತು ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮಾತ್ ಈ ಜಾತಿಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ತಡವಾಗಿ ಮಂಟುತ್ತಾನೆ ಹೊರಟರು.

ಬಹಳಷ್ಟು ದೂರ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿದು ಬಂದಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಕಾಣಿಸಿತ್ತು. ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಒಂದು ಮನೆಯ ಹೊರಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮೂವರು

ಹೇಳುವುದು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ಜನರನ್ನು 'ನೋಡುವುದು', ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಹೇಳುತ್ತ, ಭಾವೇಶ್ ಅಂತೂ ಒಳ್ಳಿಯ ವಾಗ್ಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಾಹದ ಏದುರು ಮಾತನಾಡಲು ಅಪ್ಪು ನಡುಕ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಗಳಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು.

ಈ ಸೈಕಲ್ ಯಾತ್ರೆ ಭಾವೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಜನರೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮನಗಾರಿಸುವಲ್ಲಿ, ತಮಗೆ ಅಗ್ತ್ಯವಿದ್ದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅವರಿಂದ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ನುರಿದ್ದರು. ಎವ್ವೇಂದು ಉರುಗಳನ್ನು 'ಕಂಡಿದ್ದರು', ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಜನರೊಡನೆ ಭೇಟಿ. ಅವರ ಆಚಾರ ವಿಚಾರ ಉಂಟ ತಿಂಡಿ ಎಲ್ಲದರ ಕಿರು ಪರಿಚಯ ಅವರಿಗಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಯ ಬಂಧಿಯಾಗದೆ ಜಗತ್ತು 'ನೋಡಲು' ಹೊರಟ ಅಂಧ ಯುವಕನ ಸಾಹಸ ಫಲ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಜನರಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಅನುಭವ ಸಹಾಯಕವಾಗಲಿತ್ತು. ಅಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಯಾರ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಲೂ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಎಪ್ಪೇ ಜನರ ಮುಂದೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲೂ ಅಂಜಕೆ ಇಲ್ಲದ ವಾಕ್ ಕೌಶಲವನ್ನು ಕಲಿಸಲಿತ್ತು. ಈ ಸೈಕಲ್ ಯಾತ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಜನರೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕಸುವ ಬಳಿ ದೊಡ್ಡ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿತ್ತು.

ಇಡಿಗ ಅವರ ಸೈಕಲ್ ಯಾತ್ರೆ, ಅಂಬಿಕಾಪುರದಿಂದ ಪಟ್ಟಾಗೆ ಹೊರಟಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಸೈಕಲ್ ಕೈಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಪಟ್ಟಾ ತಲುಪಲು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಸಮಯವಿತ್ತು. ಅಚಾನಕ್ಕಾಗಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ನೀಟಿನ ಜೋಡಿಯೆಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಸುಗೆ ಕಿಟ್ಟು ಬಂದಿತ್ತು. ಸೈಕಲನ್ನು ನೂಕಿಕೊಂಡು, ಪಟ್ಟಾದ ಬಳಿಯ ಒಂದು ಧರ್ಮಶಾಲೆಗೆ ತಲುಪಿದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದರು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದುತ್ತೇ ಪಟ್ಟಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಸ್.ಎ ಕಂಪನಿಯ ಸೈಕಲ್ ಅಂಗಡಿ ಹಡುಕಿಲ್ಲದಿರುದರು. ಇತಹ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಾದಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿಯ ಅಂಗಡಿ ಹಡುಕುವುದು ಸುಲಭವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಿಪೇರಿಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅಲೆಯುತ್ತು ಒಂದು ಸೈಕಲ್ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದರು. ಆ ಅಂಗಡಿಯವನ್ನಿಂದ, ಇದೇ ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಒಂದು ಬಿ.ಎಸ್.ಎ ಕಂಪನಿಯ ಡಿಪ್ಪೋ ಪಟ್ಟಾದಲ್ಲಿ ತೆರೆದಿರುವುದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿತ್ತು. ಆ ಡಿಪ್ಪೋ ಹಡುಕಿ ಹೊರಟರು.

ಪ್ರಣಾಳೆ ಭಾವೇಶ್ ಭಾಟೆಯಾ

ಕ್ಕಣ ಕಾಲ ನಿಂತರು. ದಿನೇಶ್ ತನ್ನ ಮುಂಗ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿದ. 'ಆರೆ ಇಡಿಗ ನಾಲ್ಕು ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆ' - ದಿನೇಶ್ ಉದ್ದರಿಸಿದಾಗೆಲ್ಲೇ, ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾದಧ್ಯಾ. ಮುಂಚಾನೆಯ ಮೂರು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಬದು ಗಂಟೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ದಿನೇಶ್ ಅವರುಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ! ಆ ದಿನ ಬಿಲಾಸ್ಪುರದಿಂದ ಅಂಬಿಕಾಪುರಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸುಮಾರು 225 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರವನ್ನು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿದ ತಲುಪಿದ್ದರು. ಅಂಬಿಕಾಪುರದಲ್ಲಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ತಂಗಿದರು.

ಅಧ್ಯಾಯ-4

ಜಗವ ಗ್ರಹಿಸುವ ಪರಿ

ಬಿಲಾಸ್ಪುರದಿಂದ ಅಂಬಿಕಾಪುರದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಿಸಿ ತಲುಪಿದ್ದ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೊಸ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಭಾವೇಶ್ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರ ಮನೋಭಾವ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕೆಲ್ಲಾರೆ ಅಂದಿನ ಬಿಲಾಸ್ಪುರದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿತಿತ್ತು. ಇದ್ದಿನ ಬೆಸುಗೆ ಕಿಟ್ಟು ಬಂದಿತ್ತು. ಸೈಕಲನ್ನು ನೂಕಿಕೊಂಡು, ಪಟ್ಟಾದ ಬಳಿಯ ಒಂದು ಧರ್ಮಶಾಲೆಗೆ ತಲುಪಿದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದರು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದುತ್ತೇ ಪಟ್ಟಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಸ್.ಎ ಕಂಪನಿಯ ಸೈಕಲ್ ಅಂಗಡಿ ಹಡುಕಿಲ್ಲದಿರುದರು. ಇತಹ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಾದಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿಯ ಅಂಗಡಿ ಹಡುಕುವುದು ಸುಲಭವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಿಪೇರಿಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅಲೆಯುತ್ತು ಒಂದು ಸೈಕಲ್ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದರು. ಆ ಅಂಗಡಿಯವನ್ನಿಂದ, ಇದೇ ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಒಂದು ಬಿ.ಎಸ್.ಎ ಕಂಪನಿಯ ಡಿಪ್ಪೋ ಪಟ್ಟಾದಲ್ಲಿ ತೆರೆದಿರುವುದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿತ್ತು. ಆ ಡಿಪ್ಪೋ ಹಡುಕಿ ಹೊರಟರು.